

har bemærket, fra alle Sider oppe i den Egn af Jylland, at være temmelig stærk Stemning for denne Banes Gennemførelse. Jeg skal heller ikke have noget imod for mit Vedkommende at bidrage dertil, men jeg har paa Fornemmelsen, at det er den Slags Ting, som har de bedste Udsigter til at slumpe med i en samlet Overvejelse — det Udtryk, vi jo nu gentagende har brugt —, og det var, saa vidt jeg har set, just under en samlet Overvejelse, at denne Sag, maaske af en Fejltagelse, ikke kom med. Det vil altsaa være et af de Spørgsmaal, som formentlig snart vil melde sig til Fuldbyrkelse.

Jeg vil takke det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) for de saglige Oplysninger, han gav mig om Kammerslusen ved Ribe. De vil foranledige, at jeg atter undersøger dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) advarede mig stærkt imod at slaa min Lid til, at man med Ro og Sikkerhed kunde realisere den Plan, jeg omtalte, med Hensyn til Banegaardsforholdene i Aarhus. Jeg maa sige, at Forudsætningen for min Tale paa dette Punkt var og er fremdeles den, at dette Spørgsmaal om Grundens Beskaffenhed er nøje og indgaaende undersøgt af Statsbanerne, som gentagende overfor mig har erklæret, at denne Plan kan realiseres, uden at der er mindste Grund til at frygte noget saa uendeligt som det, det ærede Medlem omtalte. Det kan godt være, det bliver en nogenlunde dyr Foranstaltning. Det bliver nødvendigt at lægge Bygningerne paa Pæle, men Statsbanerne er ikke i Tvivl om, at nogen uendelig Udgift, som det ærede Medlem antydede, er der aldeles ikke Tale om.

Det synes, som om mine Udtalelser — som jo for en stor Del var rettede til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) — om Ønskeligheden af en samlet finansiel Plan til Bedste for vort Jernbanevæsen ikke har været tilstrækkelig klare, og jeg skal derfor tillade mig at uddybe dem lidt nærmere. Forskellige ærede Medlemmer har henstillet, at vi fremskyndede de allerede vedtagne Jernbaneanlæg, andre har paapeget Nødvendigheden af betydelige og kostbare Forbedringer ved de bestaaende Anlæg, og navnlig melder sig af sig selv Spørgsmaalene om de store Trafikrouter. Hertil udkræves saa betydelige Summer, at vi ikke kan vente at komme nogen Vegne, hvis vi vedblivende skal hutle os igennem paa de aarlige Finanslove med de Beløb, som er-

faringsmæssigt kan afses til denne Anvendelse. Derfor var det, jeg indbød til en Forhandling om, hvorvidt man vilde være med til at fremskaffe de fornødne Midler ad ekstraordinær Vej, altsaa ved Optagelse af Laan. Til denne Overvejelse af de finansielle Spørgsmaal hører selvfølgelig en Plan over, hvilke Foranstaltninger der kunde blive Tale om at bringe til Udførelse, og en Fortegnelse, hvis Enkeltheder man da maatte forbeholde sig sin Stilling til af Hensyn til de enkelte Anlægs Nødvendighed og økonomiske Forsvarlighed. Man vil ved at tage den finansielle Plan op til Overvejelse under denne Forudsætning opnaa, at de enkelte Forslag ikke bliver tilbagevist med den Motivering, at der ikke er Penge til dem, og man vil sikre sig imod, at nogen tog Afstand fra en i og for sig berettiget Plan af den Grund, at han frygtede for derved at udelukke den finansielle Mulighed for andre Planers Gennemførelse. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) modsætter sig en Bevilling til en fast Forbindelse Masnedø — Orehoved, naar han frygter for, at den finansielle Mulighed for Gennemførelse af en god Jyllandsforbindelse derved forskærtes, og jeg billiger altsaa, hvis han som Betingelse for at gaa ind paa en saadan Foranstaltning forlanger, at der ogsaa skal være reserveret de fornødne Midler til den anden Forbindelse. Derimod vilde jeg ikke billige, hvis han vilde kæde de forskellige Foranstaltninger sagligt sammen. Jeg mener altsaa, at vi skulde se at enes om at ville tilvejebringe de til en planmæssig og rationel Udvikling af vort Jernbanevæsen fornødne Midler og derefter gaa i Gang med en saglig Bedømmelse af de enkelte Foranstaltningers Forsvarlighed.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) inviterede mig lidt stærkt, men jeg skal staa for Fristelsen til at optage det ærede Medlems Udtryksformer. Det strider efter min Opfattelse ikke mod radikal Tankegang at iagttage den nødvendige Forsigtighed i Midlernes Anvendelse. Tværtimod, vil man naa radikale Maal, maa man vistnok først og fremmest tage sig for at bedømme Situationen. Og naar jeg anser en fast Forbindelse mellem Masnedø og Orehoved for det eneste rigtige, men dog ikke stiller Forslag om at gennemføre denne Plan nu af Hensyn til den politiske Situation, saa er det ikke en virkelig Selvmodsigelse, saaledes som det ærede Medlem paastod, men,